

Tentoonstelling Gelinkt - Beeldend werk van Els Vos en Willy Peeters in Co-left, een co-working space in een modernistische villa ontworpen door Léon Stynen in Antwerpen.

Els Vos heeft als grafisch kunstenaar een heel bijzonder parcours afgelegd. Begonnen als etser, heeft ze een waaier aan disciplines ontwikkeld: tekenen, schilderen met acryl, ... maar ze is zich als grafica ook blijven ontwikkelen door het maken van monotypes in kleur; eigenlijk éénmalige etsen, unieke stukken dus; zich moeiteloos bewegend tussen figuratie en abstractie. In wat ze toont is het nu eens het beeld dat primeert, dan weer het abstracte lijnenspel, tot er in sommige werken een échte synthese ontstaat, een subtiel in elkaar overvloeien van beide: beeld en vlak, lijn en kleur.

In de monografie over haar werk komt deze evolutie duidelijk tot uiting maar ook hier in deze tentoonstelling, die voornamelijk uit recent werk is opgebouwd, vind u deze elementen terug.

Willy Peeters is een heel interessant kunstenaar omdat hij je als het ware meeneemt in het ontstaansproces van een beeld. Hij ontwikkelt een idee, begint dit uit te werken in was, combineert het soms met takjes en twijgen, werkt het naar believen uit om in brons te laten gieten, of soms niet. En dan laat hij die breekbaarheid van mens en natuur zo duidelijk merken. De licht maniëristische kneedbaarheid van de menselijke figuren en de bijzondere composities waarin hij de broosheid van het leven vorm geeft, zijn stilaan herkenningpunten in zijn oeuvre geworden. Zowel binnen als buiten kunt u zijn werk ontdekken.

Beide kunstenaars hebben ook werken ontworpen die speciaal voor deze unieke ruimte zijn gecreëerd. Willy Peeters was gecharmeerd door de kleine nisjes en ontwierp er een reeks erotische bronsjes voor die als een soort modern, intiem kabinet gaan fungeren.

Els Vos speelt maar al te graag in op de thema's die haar na aan het hart liggen: water, lucht, grassen... en liet zich inspireren door de unieke locatie hier vlak bij de Schelde met haar brede oevers en weidse luchten. Haar beelden zijn zeer poëtisch maar tegelijk ook heel eigentijds; het zijn een soort 'Andachtsbilder' die ons als kijker haast dwingen om de realiteit onder ogen te zien: het unieke van een wolk, een beeld van de maan dat continu verandert. Els Vos legt het vast en bevriest de wintermaan tot een subliem geraffineerd beeld.

Van Willy Peeters heb ik al even die vrijende koppeltjes genoemd, maar laten we niet vergeten dat het hier ook een wérkruimte is! Dus té veel afleiding en wegdromen is hier ook weer niet aan de orde. Daarom ook enkele van zijn bekende thema's zoals zijn boomstructuren, boommensen zelfs, sjamanen, vissers, vluchtelingen, fragiele sculpturen opgebouwd in brons en in organische materialen.

Het boeiende aan deze confrontatie tussen Els Vos en Willy Peeters is dat hun oeuvres geen afspiegelingen zijn van elkaar. Het is een vruchtbare en interessante dialoog die zich ontspint wanneer je beider werk met elkaar gepresenteerd ziet. Het is boeiend om te constateren hoe de kracht van het ene beeld soms inwerkt op het andere, er een andere context rond opbouwt waardoor je het anders gaat bekijken. Wat telkens een meerwaarde is. En tegelijk kan je de werken ook isoleren en aanvoelen op hun intrinsieke kracht. Dit zijn de mogelijkheden die deze ruimte biedt.

Het is mooi om te zien hoe beide kunstenaars hebben ingespeeld op de modernistische architectuur van Léon Stynen. 80 jaar later besteden zij met hun artistieke visie aandacht aan wat er nú aan de orde is op dit vlak. De al omvattende verstedelijking vraagt om afstand te nemen van de voor de hand liggende oplossingen en vraagt om meer aandacht te besteden aan wat ons ècht aanbelangt.

Terug naar de essentie; wat Stynen met zijn architectuur óók wou bereiken.

Johan van Cauwenberge, maart 2020